

Na dně Krnovské propasti

Bratři Orffové

Na dně krnovské propasti
Chytám motýly do pasti
Už jsem tak chytl spoustu motýlů
Vždycky je střelím puškou do týlu

Když vítr fučí do okolních vrchů
Vylezu z domu na kopec
Na věži pláče holub vrků
Zubatá zvoní na zvonec

Už nebaví mě motýli
Co kdybych takhle chytl člověka
Zavřel bych jeho srdce do plechovky
Ať si tam pláče
Ať si naříká

Co ale s lidmi
Nejsou vůbec krásní
Nemají křídla
Nejsou barevní
Příliš moc mluví o naději